

pelbegunstigelse, medens den anden ikke har det. Det konsekvente vilde være, at man tog Stempelbegunstigelsen fra dem begge eller fra den, der har den i Forvejen.

Oluf Jensen: Det er kun et enkelt Ændringsforslag, jeg gerne vilde anbefale til det høje Tings Vedtagelse, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 20 a. og 20 b. til § 47. Det gaar ud paa, at ogsaa Forligskommissærer, der jo ikke have været forpligtede dertil før, skulle anholde urigtigt stemplede Dokumenter. Der sluttes jo et Utal af Forlig udenfor Kommissionerne, og disse Forlig ere kun i meget sjældne Tilfælde stemplede. De forelægges Kommissionerne ustemplede. Derved gaar Statskassen Glip af en ikke saa lille Indtægt, og jeg synes, at det ogsaa bør være en Pligt for Forligskommissærerne at anholde slige Dokumenter. Der findes rundt om i Landet — det ved jeg selv som Forligskommissær — hundredvis, ja, tusindvis af saadanne ustemplede Dokumenter, der ere rene Gældsbeviser, hvoraf der svares Renter o. s. v., og jeg finder ikke, at disse Dokumenter bør gaa fri for Stempling. Det er allerede berørt af det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), og jeg vil gerne anbefale at vedtage dette Forslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg har Grund til i det hele og store at være erkendtlig for den Maade, hvorpaa det høje Ting har behandlet dette Lovforslag. Det kunde jo efter de Bemærkninger, der fremkom ved første Behandling, ikke være uventet for mig, at der vilde fremkomme nogle Ændringsforslag her, endogsaa en Del Ændringsforslag. Det, jeg ikke vilde kunne tage imod, var Ændringsforslag, der greb forstyrrende ind i hele Lovforslagets Bygning og ændrede dets System og det bærende Grundlag for dette. Heller ikke vilde jeg have kunnet tage imod en Omdannelse af Forslaget, der forringede — i alt Fald i nogen væsentlig Grad forringede — det finansielle Hovedresultat af det. Jeg har Grund til at være erkendtlig for, at intet af dette er sket, at de Ændringsforslag, der ere stillede af hele Udvalget eller et Flertal af dette, ikke ere af den Beskaffenhed, at de paa nogen Maade gribe forstyrrende ind i Lovens System, og heller ikke af den Beskaffenhed, at de forringe Indtægten for Statskassen. Derfor maa jeg straks sige, at jeg er i Stand til at modtage de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget

eller et Flertal af dette — ved at modtage forstaar jeg altsaa, at jeg ikke anser nogen af disse Ændringsforslag for at være af den Beskaffenhed, at de for mig gøre Loven uantagelig. De allerfleste af de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag kan jeg tiltræde, men der er et Par af dem, som jeg maa fraraade, og et Par, som jeg maa tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om. Jeg kan jo for de allerfleste Ændringsforslags Vedkommende henholde mig til den ærede Ordførers udførlige Motivering og ogsaa til de Bemærkninger, der bleve fremsatte af det ærede 4de Medlem fra 8de Kreds (Dalsgaard).

Det første af Ændringsforslagene, jeg finder Anledning til at knytte nogle Bemærkninger til, er Ændringsforslaget under Nr. 28. Jeg takker Udvalget, fordi man ikke er gaaet imod et af Grundprincipperne i Lovforslaget, nemlig dette, at man erstatter den tidligere Ansættelse af Stempelafgiften ved Overdragelse af fast Ejendom med det af Kommissionen enstemmigt anbefalede: at tage Ejendomsskyldvurderingen til Grundlag. Jeg kan gaa ind paa her at indsætte en Begrænsning. Det er selvfølgelig ikke Meningen at forurette nogen. Jeg mener, at ogsaa som det her er foreslaaet, kan det naturligvis i enkelte Tilfælde komme til at virke som en Forurettelse, men det gælder om alle tænkelige Regler, ogsaa i høj Grad om den hidtil fulgte Regel, hvorved Statskassen i overordentlig mange Tilfælde blev forurettet, og dens Tarv skulde vi dog ogsaa se paa. Men saa vidt muligt skal man naturligvis hindre, at Loven kommer til at virke uretfærdigt, og jeg kan tiltræde den Begrænsning, som er indsat her, nemlig, at Parterne, hvis de mene, at Ejendomsskyldvurderingen „ikke svarer til Ejendommens Værdi paa Overdragelsestiden, ere de berettigede til at forlange Omvurdering. Omkostningerne ved denne Omvurdering afholdes af Statskassen, saafremt Ejendomsskyldværdien ved Omvurderingen nedsættes med mindst 15 pCt.“ Der er jo ikke nogen Tvivl om, at Staten i overordentlig mange Tilfælde er bleven brøstholden. At sige dette vil ikke betyde at sætte nogen Plet paa de danske Ejendomsbesiddere, thi det er nu en Gang saare menneskeligt, at man, naar det drejer sig om Skatter eller Afgifter, søger at slippe saa billigt som muligt. Vedkommende kan jo mene, at han opgiver fuldstændig rigtigt, han ser Tingene ensidigt fra sit Interessesynspunkt, og Statskassen kan blive brøstholden, selv om Vedkommende er i god